

نویسنده «مرد مورچه‌ای ۳» انتخاب شد

پسل راد نیز انتظار می‌رود همچنان در نقش ابرقهرمان این فیلم بازی کند. اوانجیلین لیلی بازیگر سریال «لاست» نیز در نقش قبلی خود یعنی زنبور ظاهر خواهد شد. قرارداد این کار در آخرین روزهای پیش از بسته شدن فعالیت‌های هالیوود، منعقد شده است. هنوز روشن نیست چه زمانی برای شروع فیلمبرداری تعیین شده است. به گزارش مهر به نقل

«جف لاونس» نویسنده و تهیه کننده تحسین شده «ریک و مارتی» در شبکه کارتون، برای نوشتن فیلمنامه قسمت سوم «مرد مورچه‌ای» کمیانی مارول انتخاب شد. در عین حال تأیید شد قسمت سوم از مجموعه «مرد مورچه‌ای» بار دیگر به کارگردانی پیتون ریڈ ساخته می‌شود. وی کارگردانی فیلم اول یعنی «مرد مورچه‌ای» را در سال ۲۰۱۵ و کارگردانی «مرد مورچه‌ای و زنبور» را در سال ۲۰۱۸ انجام داده بود.

تحلیلی درباره رفتار سلبریتی‌های ایرانی و خارجی در مواجهه با ویروس کرونا

وقتی تفاوت‌ها آشکار می‌شوند

آفتاب یزد - گروه فرهنگی: وقوع اتفاقات غیر مترقبه مانند سیل، زلزله و سایر بلاهای طبیعی از دیرباز همراه انسان بوده و زندگی او را در دوران‌های مختلف تحت الشعاع قرار داده است. به نحوی که عده‌ای از انسانها در طول تاریخ بر اثر همین حوادث غیر مترقبه جان و یا اموال خود را از دست داده اند و به نوعی بی خانمان شده اند. در هیچ کجای جهان هم این موضوع شوخی بردار نبوده است مگر آنکه تمهیداتی در مواجهه با چنین اتفاقاتی از پیش اندیشیده شده باشد تا در صورت وقوع چنین حوادثی، کمترین خسارت‌ها گریبان مردم را بگیرد. وظیفه‌ای که البته پر واضح است بر عهده دولتمردان می‌باشد. کشور ما ایران نیز با توجه به شرایط اقلیمی خاصی که دارد؛ همواره در مسیر اتفاقات و حوادث غیرمترقبه بوده و مردمانش هر از چند گاهی شاهد چنین اتفاقاتی بوده‌اند. از نمونه‌های بارز این اتفاقات می‌توان به زلزله بوئین زهر، زلزله رودبار و منجیل، زلزله ورزقان، زلزله بم و همچنین سیل شیراز و شمال و مناطق دیگر اشاره کرد. چنین اتفاقاتی همیشه و همواره آنقدر سریع رخ داده اند که فرصت فرار را از دست کسانی که گرفتار چنین مصیبت‌هایی شده‌اند، گرفته‌اند. به هر روی هنگامی که چنین اتفاقاتی می‌افتد موج عظیمی از مشکلات و مسائل گوناگون به سمت و سوی مردمانی که در آن منطقه زندگی می‌کنند سرازیر می‌شود و آنها را نه تنها برای هفته‌ها و ماه‌ها که برای سالها گرفتار بی‌خانمانی و مشکلات عدیده اقتصادی می‌نماید.

طرح چند پرسش

همان‌طور که گفتیم اتفاقات غیر مترقبه با هیچکس شوخی ندارد و هنگامی که باید همه را یکسان تحت تأثیر خود قرار می‌دهد، برای مثال زلزله‌ای که در بم آمد، آن شهر را به ویرانه‌ای تبدیل کرد و مردمانش را گرفتار مصیبتی عجیب و غریب نمود، این اتفاق برای ورزقان، بوئین زهر و منجیل هم رخ داد. درباره سیل هم همین گونه بود و سیل نابودگر شمال که فروردین سال گذشته به وقوع پیوست همین‌طور سیلی که امسال آمد مسائل بسیار زیادی را برای مردم آن نقاط به همراه آورد. اما بیاید با طرح چند پرسش تکلیفمان را با خودمان روشن کنیم، وظیفه ما در مقابل مردمی که گرفتار چنین مصیبت‌هایی می‌شوند، چیست؟ دولت چه وظیفه‌ای دارد ؟ افراد مشهور و به قول معروف سلبریتی‌ها چه کارهایی باید بکنند؟ آنچه تاکنون شاهد بوده ایم این بوده که دولت، هلال احمر، نهادهای ارگانه و سازمانهای مرتبط تا جایی که می‌توانستند اند خدمت‌رسانی کرده‌اند. برخی از این تلاش‌ها رسانه‌ای شده و برخی دیگر نیز هرگز به گوش هیچ کسی نرسیده است. وظیفه مردم هم همین بوده که با توجه به فراخوان‌هایی که توسط تلویزیون و افراد مشهور مانند بازیگران و ورزشکاران منتشر شده کمک‌های نقدی و غیر نقدی خود را به حساب‌های خاصی که توسط همین افراد مشهور اعلام می‌شود واریز کرده تا آنها آن کمک‌ها را به دست کسانی که گرفتار مصیبت شده‌اند، برسانند. اما پرسش اساسی و مهمی که امروز در شرایطی که ویروس کرونا تمام مردم جهان را تحت تأثیر قرار داده و برای اولین بار همه دنیا به یک شکل مورد هجوم و حمله قرار گرفته این است که وظیفه افراد مشهور و به اصطلاح سلبریتی چیست؟ در این شرایط دولت‌ها مانند زمانی که زلزله و سیل آمده، اقدامات خود را انجام می‌دهند. مردم هم که به صورت جسته‌گریخته یا خودشان گرفتار چنین ویروسی شده‌اند

هنرمندان خارجی

– آنجلینا جولی بازیگر ۴۴ ساله آمریکایی، مبلغ ۱ میلیون دلار به سازمان خیریه No Kid Hungry برای کمک‌های بشه‌نیازمندان در طی شیوع و همه‌گیری جهانی ویروس کرونا اهدا کرد. این سازمان از منابع برای تأمین و اطمینان حاصل کردن از تغذیه صحیح کودکان استفاده می‌کند. آنجلینا جولی در بیانیه‌ای که در همین رابطه منتشر کرده، نوشت: «تا به امروز، بیش از یک میلیارد کودک در سراسر جهان به دلیل شیوع ویروس کرونا و تعطیلی مدارس، خارج از مدارس هستند. بسیاری از این کودکان به مراقبت و تغذیه‌ای که طی ساعات مدرسه دریافت می‌کنند وابسته هستند. از جمله حدود ۲۲ میلیون کودک که در آمریکا به این حمایت‌های غذایی تکیه می‌کنند. این سازمان می‌کوشد تا بیشترین تلاش خود را برای رسیدگی به تعداد بیشتری از این کودکان انجام دهد.» – خاویسر باردوم و پنه لویه کروزوژ زوج سرشناس سینمایی اسپانیا و هالیوود برای غلبه بر ویروس کرونا در این کشور وارد عمل شدند. «پنه لویه کروزوژ» در صفحه اینستاگرام خود نوشت: «پس از چندین روز جستجو برای دسترسی به تجهیزات پزشکی در این روزهای دشوار در نهایت توانستند به یک منبع دست یابند و ۱۰۰ هزار جفت دستکش و ۲۰ هزار ماسک جراحی را برای اهدا به بیمارستان‌های اسپانیا خریداری کرده‌اند.»

– شکیرا کارخانه تولید عطرش را به تولید محلول ضدعفونی دست تغییر و آن را وقف مردم اسپانیا کرد. شکیرا خواننده مشهور ۴۳ ساله اعلام کرد کارخانه تولید عطرسازی برزند او (با همکاری کمپانی پویک) برای کمک به مقابله با کرونا، در حال تولید مواد بهداشتی و ضدعفونی برای اهدا به دولت اسپانیا هستند تا به صورت رایگان در اختیار مردم قرار بگیرد. – ریخانا خواننده آمریکایی ۵ میلیون دلار برای مبارزه با کرونا به بیمارستانها کمک کرد. – «لسلی یانگ آنه» یا همان یانگوم مبلغ ۵۰ میلیون وون برای افزایش تجهیزات پزشکی کمک کرد. – «پارک سو جون» دیگر بازیگر مشهور کره‌ای نیز ۱۰۰ میلیون وون به دولت کره جنوبی پرداخت کرده است تا برای افزایش تجهیزات هزینه شود. – «سونگ گاین» خواننده کره‌ای درآمد یکی از کنسرت‌های خود را به کمک به بیماران کرونا اختصاص داد. – «گیم گویسون» دیگر هنرمند کره‌ای ۴۰ هزار ماسک را خریداری و بین مردم توزیع کرده است. – «یونگ جون هو» کارگردان فیلم اسکاری «انگل» ۱۰۰ میلیون وون برای درمان بیماری کرونا کمک کرد.

هنرمندان ایرانی

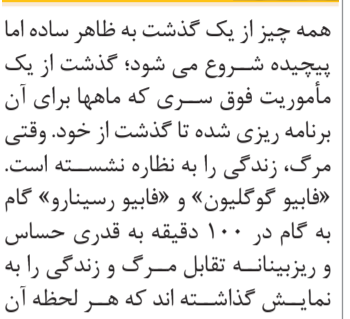
– شیلا خداداد: از کادر پزشکی تشکر می‌کنم. – لیلیا اوتادی: الان باید چه کار کنیم؟ – جواد رضویان: خدایا کی‌ا رفتن کیا موندن! – متین ستوده: همه چیز شبیه کابوس است. – پوریا پورسرخ: شما که جزیره ندارین فار بشردوستاتون چه؟ – تهیمینه میلانی: تشکر از کادر پزشکی. آنچه بیان شد مشتتی نمونه خروار بود از تفاسوت‌هایی که میان سلبریتی‌های ما و سلبریتی‌هایی که در کشورهای دیگر زندگی می‌کنند، البته همان‌طور که پیش از این اشاره کردیم نمی‌توان ادعا کرد که همه سلبریتی‌های سرزمین ما رفتارهایی شبیه رفتارهای سلبریتی‌هایی که نامشان در این گزارش آمده انجام می‌دهند. نمی‌توان گفت که‌هایی که علی‌دایی، کتابونه ریاحی، نوید محمدزاده و هنرمندان دیگری که در موقعیت‌های حساس آستین‌هایشان را بالا زدند و با پولی که از درآمد خودشان به همراه کمک‌های نقدی و غیر نقدی مردم جمع‌آوری کردند به فریاد مصیبت زدگان سیل‌ها و زلزله‌های مختلف رسیدند. اما پرسش اساسی اینجاست که مگر نه اینک هنرمندان همیشه داد سخن در داده‌اند که ما مردمی هستیم و به مردم تعلق داریم؟ پس چرا در اکثر موارد، زمانی که مردم نیازمند آنها می‌شوند به دادن فراخوان اکتفا کرده و هیچ قدم اقتصادی از سوی خود برای حل چنین مصیبت‌هایی بر نمی‌دارند؟ آنها فقط پیام می‌دهند که «از پرسنل پزشکی تشکر می‌کنم»، «امیدوارم مشکل حل شود»، «حالا باید چه کار کنیم» و سخنانی از این دست. اظهاراتی که در حد حرف است و هیچ قدمی فراتر از آن نیست. اینها همه درحالیست که اکثریت قریب به اتفاق این هنرمندان و سلبریتی‌ها و ورزشکاران از درآمدهای بالا و نجومی برخوردارند. آنها برای ایفای نقش در یک فیلم یا بازی کردن در یک تیم برای یک فصل، مبالغ هنگفتی را از کارگردانان، تهیه‌کنندگان و تیم‌های مختلف دریافت می‌کنند. اما زمانی که پای کار به میان می‌آید، می‌گویند من در طول

یک سال فقط یک فیلم بازی می‌کنم و در بقیه سال بیکارم. آیا درآمدی که از این راه کسب کرده‌ام زیاد است که باید نیم یا بخشی از آن را هم برای کمک به مردم مصیبت زده اختصاص دهم؟ شاید باید تنها به هنرمندان عرصه موسیقی دست‌مریزاد گفت که حداقل آنچه از دستشان بر می‌آید که همان برگزاری کنسرت رایگان و یا اختصاص درآمد حاصل از برگزاری کنسرت‌شان برای کمک به موضوعات مختلف مصیبتی به مردم اختصاص می‌دهند را انجام می‌دهند. اگر به نام‌هایی که در میانه این گزارش به آنها اشاره شد نگاهی بیفکنیم با نام کارگردان فیلم اسکاری «انگل» مواجه می‌شویم که مبلغ قابل توجهی از درآمد خود را صرف رفع مشکلات حاصل از ویروس کرونا کرد. این در حالی است که این کارگردان برای اولین بار است که در عرصه جهانی به چنین شهرتی رسیده، اما در همین زمان کوتاه توانسته چنین اقدام بزرگی را انجام دهد. آیا هنرمندان ایران که سال‌هاست فعالیت فرهنگی هنری می‌کنند و نامشان در بزرگترین فستیوال‌های هنری دنیا بارها شنیده می‌شود و بارها برای گرفتن جایزه روی سن می‌روند چنین اقداماتی را انجام می‌دهند؟ ناگفته نماند که هنرمندی که برای رفع برخی از مشکلات مردم سرزمینش پیش قدم می‌شود، هنگامی که مشکلی برای مردم سرزمین‌های دیگر ایجاد می‌شود هم خیلی زود آستین‌هایش را بالا می‌زند و به کمک می‌شتابد. نمونه بارز چنین موردی را می‌توان در اقدامی که انجام داد مطرح کرد.

۲۵ اسفند سال گذشته بود که «جانگ هو» سفیر جمهوری خلق چین در تهران در حساب توئیتری خود از کمک ۲ میلیون دلاری کارگردان چینی به ایران برای مبارزه با ویروس کرونا خبر داد. «زو ژنگ» کارگردان و بازیگر مشهور چین، ۱۵ میلیون یوان (معادل ۲ میلیون و ۱۰۰ هزار دلار) برای کمک به مردم ایران در مقابله با کرونا اهدا کرد که ۵۰۰ دستگاه اکسیژن‌سنج خون، ۲۵ دستگاه اکسیژن‌ساز و یک دستگاه CPR را هم شامل می‌شد. به نظر می‌رسد برخی از هنرمندان سرزمین ما باید در تفکر و رفتارهای اجتماعی‌شان تجدید نظری داشته باشند و با توجه به رفتارهایی که همکاران آنها در ایران و سایر کشورهای دنیا انجام می‌دهند چشم‌هایشان را شسته و طور دیگری در قبال مردمی که در کنار آنها زندگی می‌کنند و همیشه خود را جزئی از آنان می‌دانند رفتار نمایند. پرواض است عملکردی که سلبریتی‌های نظیر علی‌دایی، نوید محمدزاده و کتابونه ریاحی در قبال فعالیت‌های اجتماعی انجام می‌دهند رفتارهایی است که می‌تواند الگوی بسیار خوبی برای هنرمندان دیگری باشد که سعی دارند در کنار مردم بودن را به افراد جامعه القا کنند. باید پذیرفت که همانگونه که ما از مردم کشورمان انتظار داریم که در موقعیت‌های مختلف به ما اطمینان کنند و مثلاً به واسطه ما، کمک‌های نقدی و غیر نقدی‌شان را به دست نیازمندان برسانند؛ مردم سوزنی از خودمان هم مایه بگذاریم تا آنها هم دریابند که در کنار آنها هستیم و فقط شعار نمی‌دهیم. آنچه مهم است اینک فراموش نکنیم جامعه جهانی که خود ما هم جزئی از آن هستیم امروز بیش از هر چیز دیگری به نوع دوستی و حفظ کرامت انسانی نیازمند است، موضوعی که اگر ما هم آستین‌هایمان را بالا برنیم خیلی زود شاهد تبلور آن در تمام دنیا خواهیم بود.

یادداشت

قصه امید و مرگ!
روزنامه نگار
بهمن شریفی

همه چیز از یک گذشت به ظاهر ساده اما پیچیده شروع می‌شود؛ گذشت از یک مأموریت فوق‌سری که ماهها برای آن برنامه ریزی شده تا گذشت از خود. وقتی مرگ، زندگی را به نظاره نشسته است. «فابیو گولینون» و «فابیو رسینارو» گام به گام در ۱۰۰ دقیقه به قدری حساس و ریزبینانه تقابل مرگ و زندگی را به نمایش گذاشته‌اند که هر لحظه آن را می‌توان یک درس از زندگی تلقی نمود.

«mine» که در ثانیه به ثانیه فیلم تصمیم دارد نشان دهد زندگی یک بازی نیست و یک مأموریت دقیق و مهم به شمار می‌رود، با نمایش رزم نفسگیر و البته ناموفق دو سرباز در یک صحرای بی‌آب و علف، ذهن بیننده را به بازی می‌گیرد تا به او خاطر نشان کند با کمی درایت و هوشمندی و استقامت می‌توان از مرگ خلاصی یافت و مسیر را ادامه داد. نویسندگان فیلم قصد دارند با پیوند گذشته و حال زندگی سرباز جوسور و جنگجوی قصه، به بیننده متذکر شوند که در نهایت، گذشت و بخشش است که انسان را از بند اسارت‌رهایی می‌دهد؛ حتی اگر معنی آن، گذشت از جان یک آدمکش در جشن عروسی پسرش از وسط یک بیابان باشد یا گذشتن از خطای یک آشنای نزدیک در سالهای دور کودکی.

هرچند تعهد و تعلق، بیشترین نقش را از ابتدا تا انتها در فیلم بازی می‌کنند اما در نهایت جای خود را به رهایی می‌دهند؛ رهایی از بند هر آنچه آدمی را به دنیا دل بسته کرده است. فیلم سینمایی «mine» را می‌توان یک ژانر هیجانی به حساب آورد وقتی نقش اول داستان برای حفاظت از جان، بیننده را با تعلق و کشش همراه می‌کند؛ این اثر بیادماندنی هم چنین می‌تواند یک ژانر عاشقانه به حساب آید وقتی مرور خاطرات نقش اول فیلم با کسی که به او عشق می‌ورزید در صحنه‌های میانی او را به وجد می‌آورد.

انجام داد پلان‌های مختلف نشانه‌هایی از الهام، ایمان و اعتقاد را بروز می‌دهد که در نقش یک راهبر و راهنما و در چهره یک مرد صحرانشین به نمایش گذاشته شده است؛ مرد خوشرویی که امید به زندگی را به سرباز قهرمان یادآور می‌شود.

اثر سینمایی «mine» در نوع خود بی‌نظیر است؛ زیرا تمام تلاشش را کرده تا به بشر ثابت کند زندگی جریان دارد؛ حتی اگر آدمی یک لنگه یا روی مین باشد و نتوان حرکت را از او بگیرند و ریز و درشت از درنده و خزنده و آدمکش در روشنایی و تاریکی امان ندهند.

داستان زیبا و جذاب سرباز مایکل که مخاطب می‌آموزد زمانی که مرگ به همت بسته باشد تا زندگی را به زانو درآورد، می‌توان با امیدواری و بخشش ورق را برگرداند و در لباس یک قهرمان ظاهر شد. این اثر که جزو آثار ماندگار «فابیو» و «فابیو» به شمار می‌رود به همه علاقمندان و افرادی که برای زندگی می‌جنگند پیشنهاد می‌شود تا به آن‌ها یادآور شود برای رهایی از اسارت کافایت فقط یک قدم بردارند.

آفتاب

سنتایش خرد

کنون ای خردمند وصف خرد بدین جایگه گفتن اندر خرد کنون تا چه داری بسیار از خرد که گوش نیوشنده ز بر خورد خرد بهتر از هر چه ایزد بداد خرد رهنمای و خرد دلگشای خرد دست‌گیر بهر دو سرای ازو شادمانی و زویت غمیست و زویت فزونی و زویت روشن‌روان خرد تیره و مرد روشن‌روان نباشد همی شادمان یک زمان چه گفت آن خردمند مرد خرد که داننا ز گفتار او بر خورد کسی کو خرد را ندارد ز پیش دلش گردد از کرده خویش ریش هشیوار دیوانه خواند ورا همان خویش بیگانه داند ورا ازوئی بهر دو سرای ارجمند گسسته خرد پای دارد ببند خرد چشم جانست چون بنگری تو بی چشم شادان جهان نسپری نخبست آفرینش خرد را شناس نگرهبان جانست و آن سه پاس سه پاس تو چشم است و گوش و زبان کزین سه رسد نیک و بد بی‌گمان خرد را و جان را که یازد ستود و گر من ستایم که یازد شنود حکیمان چو کس نیست گفتن چه سود ازین پس بسگو کافریش چه بود توشی کرده کردگار جهان ببینی همی آشکار و نهان به گفتار دانندگان راه جوی به گیتی ببوی و به هر کس بگوی ز هر دانشی چون سخن بشنوی از آموختن یک زمان نغفوی چو دیدار یابی به شاخ سخن بدانی که دانش نیاید به من

آفتاب

«بوتاکس» می‌آید
کاوه مظاهری کارگردان سینما با اشاره به جدیدترین پروژه خود گفت: «بوتاکس» فیلم بلند سینمایی را با نام «بوتاکس» جلوی دوربین برده‌ام که در مرحله پس از تولید قرار دارد. وی بیان کرد: برای دریافت پروانه نمایش این فیلم اقدام کرده‌ایم و به زودی پروانه نمایش آن صادر می‌شود. به گزارش مهر، وی با اشاره به اینکه «بوتاکس» یک فیلم مستقل است، تأکید کرد: این فیلم برخلاف نامش هیچ ربطی به تزریق بوتاکس ندارد و یک ماجرای خانوادگی را روایت می‌کند.

موزه «اسکار» افتتاح می‌شود

موزه آکادمی اسکار اعلام کرد درهائش را ۱۴ دسامبر (۲۴ آذر) به روی مردم باز می‌کند. این موزه همچنین اعلام کرد اسپایک لی و پدرو آلمادوار از جمله هنرمندانی هستند که بر نمایشگاه‌های آن نظارت خواهند داشت. سخنگوی موزه اسکار افزود: موزه آکادمی با برجسته کردن جایگاه خاص آن به عنوان موزه‌ای برتر از سینما در پایتخت فیلمسازی جهان، از هنرمندان بین‌المللی از جمله اسپایک لی، پدرو آلمادوار، هیلدور گونادوتیر آهنگساز فیلم «جوکر» و بن برت مسئول صدای فیلم‌های «جنگ ستارگان» برای همکاری دعوت کرده است و آنها دیدگاه‌های خود را برای نمایشگاه‌های افتتاحیه اعمال خواهند کرد. به گزارش مهر، نقل از هالیوود ریپورتر، موزه آکادمی فیلم نمایشگاهی در سه طبقه به عنوان مرکزی پویا برای سینما توصیف شده که هشت سال پس از اعلام ساخته شدنش، در نیمه دسامبر امسال، درهائش را به روی مردم می‌گشاید.

زیرخاکی «سریال رضانی شد»

تازه‌ترین ساخته جلیل سامان به تهیه‌کنندگی رضا نصیری‌نیا در ماه مبارک رمضان از تلویزیون پخش می‌شود. به گزارش ایسنا، این سریال که از ۳۰ مرداد ۹۸ کلید خورد، دومین همکاری سامان و نصیری‌نیا پس از سریال «ففس» است که رمضان ۹۶ از شبکه سه پخش شده بود.